

ความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับสุขภาวะของเด็กวัยอนุบาลในช่วงของสถานการณ์ การแพร่ระบาดของ
ของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของโรงเรียนวัดผาสุกมณีจักร

Parents' Opinions towards Well-being of Preschoolers During the Covid-19 Pandemic
Situation in Phasukmaneejak School

ปัญจมาศ ท่วมเพชร¹ และ วรวรรณ เหมชะญาต^{2*}

Panjammas Thuamphet¹ and Warawan Hemchayat^{2*}

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงสำรวจนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับสุขภาวะของเด็กวัยอนุบาลในช่วงของสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ใน 2 ด้าน ได้แก่ สุขภาวะทางกาย สุขภาวะทางจิตสังคม ตัวอย่างคือผู้ปกครองเด็กอายุ 5-6 ปี ที่กำลังศึกษาในภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2563 ในโรงเรียนวัดผาสุกมณีจักร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2 จำนวน 120 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการจัดหมวดหมู่เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับสุขภาวะของเด็กวัยอนุบาลโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.11, SD = 0.32$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทั้งสองด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($3.24 \leq M \leq 3.37$) ได้แก่ (1) ด้านสุขภาวะทางกาย ($M = 3.37, SD = 0.37$) ประกอบด้วย ความปลอดภัยและการช่วยเหลือตนเอง ($M = 3.81, SD = 0.68$) โภชนาการ ($M = 3.38, SD = 0.47$) และสมรรถภาพทางกาย ($M = 2.93, SD = 0.79$) ตามลำดับ และ (2) ด้านสุขภาวะทางจิตสังคม ($M = 3.24, SD = 0.35$) ประกอบด้วย สมรรถนะทางสังคม ($M = 3.58, SD = 0.59$) ความสามารถในการสำรวจสภาพแวดล้อมและการเรียนรู้ ($M = 3.14, SD = 0.44$) และ (3) การกำกับตนเอง ($M = 2.99, SD = 0.51$) ตามลำดับ

คำสำคัญ : ความคิดเห็นของผู้ปกครอง, สุขภาวะเด็ก, เด็กวัยอนุบาล

¹ นิสิตมหาบัณฑิตสาขาวิชาการศึกษาระดับปริญญาโท ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Graduate Student of Early Childhood Education Division, Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Chulalongkorn University, E-mail: Panjammas.poon@gmail.com

² อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาระดับปริญญาโท ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Lecturer of Early Childhood Education Division, Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Chulalongkorn University, E-mail: worawan.h@chula.ac.th

* Corresponding author

Abstract

The survey research objective was to analyze parents' opinions towards well-being of preschoolers during the covid-19 pandemic situation in Phasukmaneejak school in two aspects: physical well-being and psychosocial well-being. The samples were 120 parents whose children were at the age of 5–6 in the second semester of academic year 2020. The research tool was a questionnaire. The data were analyzed by frequency distribution, percentage, means, standard deviation, and content analysis. The research results found that the overall picture was at the moderate level ($M = 3.11, SD = 0.32$). Considerably, both aspects were at the moderate level of parents' opinions ($3.24 \leq M \leq 3.37$). (1) physical well-being ($M = 3.37, SD = 0.37$) consisted of safety and self-care ($M = 3.81, SD = 0.68$), nutrition ($M = 3.38, SD = 0.47$), and physical fitness ($M = 2.93, SD = 0.79$); and (2) psychosocial well-being ($M = 3.24, SD = 0.35$) consisted of social competence ($M = 3.58, SD = 0.59$), exploring environments and learning ($M = 3.14, SD = 0.44$), and (3) self-regulation ($M = 2.99, SD = 0.51$) respectively.

Keywords: parents' opinions, well-being, preschoolers

บทนำ

เด็กปฐมวัยเป็นวัยที่ต้องได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างเป็นพิเศษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของสุขภาพเด็กเป็นเรื่องสำคัญ ผู้ที่อยู่ใกล้ชิดเด็กอย่างผู้ปกครองควรให้ความสนใจ เพื่อให้เด็กมีพัฒนาการได้อย่างสมวัย เด็กควรได้รับการสนับสนุนให้ได้ทำกิจกรรมที่มีการได้ใช้กล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ การออกไปทำกิจกรรมที่ได้ใช้ร่างกายจะช่วยเสริมพัฒนาการได้หลายหลายมิติ แต่จากสถานการณ์ปัจจุบันทั่วโลกได้ประสบกับปัญหาจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ซึ่งในปี 2562 ที่ผ่านมามาประเทศไทยก็ได้ประสบปัญหาเช่นกัน ด้วยเหตุดังกล่าวจึงได้มีคำสั่งถึงผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดในเรื่องมาตรการและแนวทางการดำเนินการเพื่อเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มีคำสั่งปิดสถานที่ที่เสี่ยงต่อการแพร่ระบาด เช่น สถานบริการต่าง ๆ ห้างร้านที่มีการกำหนดระยะเวลาในการเปิด ปิดและรวมถึงสถานศึกษา ซึ่งให้ทำการงดการเรียนการสอนในสถานศึกษาให้มีการปรับเปลี่ยนวิธีการสอนเป็นช่องทางออนไลน์ และให้สถานศึกษาดำเนินการป้องกันโรคตามมาตรการของกระทรวงสาธารณสุขอย่างเคร่งครัด เมื่อสถานศึกษากลับมาเปิดสอนตามปกติ (กระทรวงสาธารณสุข, 2563)

มาตรการป้องกันดังกล่าวส่งผลให้หลายครอบครัวมีพฤติกรรมหรือชีวิตประจำวันที่มีการปรับเปลี่ยนไปจากเดิม ผลสำรวจของยูนิเซฟเรื่องผลกระทบของการแพร่ระบาดของโควิด-19 ต่อเด็กและเยาวชนในประเทศไทยที่เผยแพร่เมื่อเดือนเมษายนที่ผ่านมาระบุว่า เด็กและเยาวชนมากกว่า 7 ใน 10 คน ในประเทศไทยได้รับผลกระทบทางสุขภาพจิตจากการแพร่ระบาดของโควิด-19 ทำให้เกิดความเครียดและวิตกกังวล (ดิฉัตร ชุสุโพวา, 2563) นอกจากสุขภาพจิตแล้วการแพร่ระบาดนี้ยังส่งผลต่อสุขภาวะด้านอื่น ๆ ของเด็กอีกด้วย งาม เชื้อสถาปนศิริ (2563) จากสถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล

ได้กล่าวไว้ในวิทยุทัศน์ “การใช้สื่อในการพัฒนาเด็กในสถานการณ์โควิด EP1: โควิดส่งผลกระทบต่อพัฒนาการเด็กอย่างไรโควิดส่งผลกระทบต่อพัฒนาการเด็กอย่างไร” ว่าในสถานการณ์โควิด เป็นสถานการณ์ที่ทำให้มีความเสี่ยงต่อภาวะหยุดชะงักด้านพัฒนาการของเด็กปฐมวัยซึ่งเมื่อโฟกัสไปที่เด็กปฐมวัยยิ่งจะกลายเป็นปัญหาเพราะเด็กปฐมวัยต้องการพื้นที่ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ วิ่งเล่นออกกำลังกายหรือทำกิจกรรมเช่นร้องเพลงเต้นรำ ระบายสีโดยกิจกรรมเหล่านี้ส่วนใหญ่ล้วนจัดที่โรงเรียนแต่ด้วยสถานการณ์ทำให้เด็กต้องทำกิจกรรมเหล่านี้ที่บ้านโดยอาศัยผู้ปกครองเป็นผู้ช่วยในการจัดกิจกรรม การจัดกิจกรรมเช่นนี้อาจเป็นภาระใหญ่สำหรับผู้ปกครองเพราะว่านอกจากผู้ปกครองจะต้องดูแลงานบ้าน มาทำหน้าที่พ่อแม่แล้วยังต้องมีการ work from home อีกด้วย ทำให้เหตุนี้กลายมาเป็นปัญหาสำหรับหลาย ๆ บ้านที่ผู้ปกครองที่ต้องทำงานหากไม่มีเวลาในการดูแลเด็กซึ่งส่งผลให้เกิดปัญหาต่อมาคือเรื่อง สุขภาวะต่าง ๆ ของเด็กเช่นเดียวกับโรคซาร์ส (SARS) หรือโรคระบบทางเดินหายใจเฉียบพลันร้ายแรงที่เคยเกิดขึ้น ซึ่งพบว่าเมื่อโรคโรคซาร์สระบาดจะส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ทั้งในด้านสุขภาพ และเศรษฐกิจเช่นกัน หากแต่การระบาดในครั้งนี้นี้ส่งผลเสียที่ยาวนานกว่าโรคระบาดในครั้งก่อน ๆ

สุขภาพเด็ก ประกอบด้วย การเจริญเติบโต พัฒนาการ และการเรียนรู้ ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญา และสังคม ที่เชื่อมโยงกันเป็นองค์รวมอย่างสมดุล ควรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาอย่างเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพให้เหมาะสมกับช่วงวัย (สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ, 2561) โดยสุขภาพทางกายของเด็กนั้นหมายถึงการที่เด็กมีร่างกาย สมบูรณ์แข็งแรง มีพฤติกรรมการบริโภคและโภชนาการที่ดี มีสมรรถภาพทางกายสมวัย รู้จักการระมัดระวังความปลอดภัย ช่วยเหลือและดูแลตนเองได้ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาและองค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (ยูนิเซฟ) ประเทศไทย, 2561) และสุขภาพทางจิตสังคมหมายถึงการที่เด็กสามารถกำกับตนเอง มีสมรรถนะทางสังคม และความสามารถในการสำรวจสภาพแวดล้อมและการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัย (Newland, 2014) ซึ่งเด็กจะมีสุขภาพที่ดีได้นั้น พ่อแม่ ผู้ปกครอง จึงมีส่วนสำคัญในการดูแลเด็กในช่วงที่ปิดภาคเรียน

โรงเรียนวัดผาสุภมณีจักร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2 เป็นโรงเรียนขนาดกลาง สภาพแวดล้อมของโรงเรียน เป็นชุมชนเมืองและย่านธุรกิจ อาชีพหลักของชุมชนในแถบโรงเรียนคือรับจ้าง ค้าขาย รับราชการเนื่องจากเป็นชุมชนเมืองศูนย์ราชการ และเป็นศูนย์การค้า จากสถิติผู้ติดเชื้อโควิด-19 ในแต่ละจังหวัดพบว่า จังหวัดนนทบุรีมีผู้ติดเชื้อเป็นอันดับ 7 ของประเทศ และถือเป็นจังหวัดสูงสุดในอันดับ 4 ของภาคกลาง รองลงจากสมุทรสาครกรุงเทพมหานครและสมุทรปราการเป็นผลให้โรงเรียนในจังหวัดนนทบุรีนั้นยังถือเป็นเขตพื้นที่ควบคุม ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสุขภาพของเด็กวัยอนุบาลในช่วงของสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เนื่องจากการที่เด็กวัยอนุบาลไม่สามารถอยู่จัดกิจกรรมที่โรงเรียนได้ตามปกติ เพื่อให้ได้ข้อมูลซึ่งจะนำไปเป็นแนวทางในการส่งเสริมสุขภาพของเด็กปฐมวัยในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับสุขภาวะของเด็กวัยอนุบาลในช่วงของสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ใน 2 ด้าน ได้แก่ สุขภาวะทางกาย สุขภาวะทางจิตสังคม

วิธีการวิจัย

1. การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าข้อมูลเบื้องต้นจากเอกสาร หนังสือ ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 สุขภาวะของเด็กวัยอนุบาล พฤติกรรมที่บ่งชี้สุขภาวะของเด็กปฐมวัย องค์ประกอบสุขภาวะทางกาย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาและองค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (ยูนิเซฟ) ประเทศไทย, 2561) และแนวคิดสุขภาวะเด็ก (Newland, 2014) เพื่อนำมาสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ซึ่งประกอบไปด้วยองค์ประกอบหลัก 2 ด้าน ได้แก่ สุขภาวะทางกาย สุขภาวะทางจิตสังคม ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 1 ดังนี้

ตาราง 1

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประเด็นที่ศึกษา	ประเด็นย่อย
ความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับสุขภาวะของเด็กวัยอนุบาลในช่วงของสถานการณ์ การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019	1. ด้านสุขภาวะทางกาย 1.1 โภชนาการ 1.2 สมรรถภาพทางกาย 1.3 ความปลอดภัยและการช่วยเหลือตนเอง
	2. ด้านสุขภาวะทางจิตสังคม 2.1 การกำกับตนเอง 2.2 สมรรถนะทางสังคม 2.3 ความสามารถในการสำรวจสภาพแวดล้อมและการเรียนรู้

2. การกำหนดประชากรและตัวอย่าง

2.1 ประชากร คือ ผู้ปกครองเด็กอายุ 5-6 ปี ในโรงเรียนวัดผาสุภมณีจักร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 จำนวน 171 คน โดยอ้างอิงจากจำนวนเด็กอนุบาล 1 คน ต่อ ผู้ปกครอง 1 คน

2.2 ตัวอย่าง คือ ผู้ปกครองเด็กอายุ 5-6 ปี ที่กำลังศึกษาใน ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2564 ในโรงเรียนวัดผาสุภมณีจักร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ซึ่งขนาดตัวอย่างได้จากการใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie และ Morgan ใช้ความคลาดเคลื่อนในการสุ่ม 5% ที่จำนวน 118 คน (1970, อ้างถึงใน วรธรณี แกมเกตุ, 2551) ทั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการเลือกตัวอย่างแบบกำหนดโควตา

ในแต่ละห้องเรียน จำนวนห้องเรียนละ 20 คน และใช้การจับสลากชื่อเด็กในแต่ละห้องเรียนเพื่ออ้างอิงถึงผู้ปกครองตามที่กำหนดโควตาคำหนดไว้ จึงได้ตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 120 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับสุขภาพของเด็กวัยอนุบาล โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

3.1 การกำหนดโครงสร้างของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดโครงสร้างของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 2

ตาราง 2

โครงสร้างของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ประเด็นที่ศึกษา	ค่าน้ำหนัก (ร้อยละ)	จำนวน (ข้อ)
1. ด้านสุขภาพทางกาย	50	
1.1 โภชนาการ		1-5
1.2 สมรรถภาพทางกาย		6-10
1.3 ความปลอดภัยและการช่วยเหลือตนเอง		11-15
2. ด้านสุขภาพทางจิตสังคม	50	
2.1 การกำกับตนเอง		16-20
2.2 สมรรถนะทางสังคม		21-25
2.3 ความสามารถในการสำรวจสภาพแวดล้อมและการเรียนรู้		26-30
รวม	100	30

3.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังรายละเอียด คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 11 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ ได้แก่ เพศ อายุ ความสัมพันธ์กับเด็ก สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ รายได้เฉลี่ยของครอบครัว ลักษณะครอบครัว ช่วงเวลาในการรับประทานอาหารเช้า-กลางวัน-เย็น

ตอนที่ 2 สุขภาพของเด็กวัยอนุบาล จำนวน 30 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า โดยแบ่งระดับความคิดเห็น 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) ดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
- 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด ไม่แน่ใจ หรือไม่เห็นด้วย

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเพิ่มเติม มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด

3.3 การตรวจสอบคุณภาพ

ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณา และส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหา ความครอบคลุม ความเหมาะสม และการใช้ภาษา โดยกำหนดให้ผู้ทรงคุณวุฒิให้คะแนนตามเกณฑ์ คือ

+ 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความมีความเหมาะสม

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อความมีความเหมาะสมหรือไม่

- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความไม่มีความเหมาะสม

ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าความสอดคล้องของเครื่องมือได้ค่าเฉลี่ยของอยู่ที่ 0.70 ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยที่อยู่ระหว่าง 0.67–1.00 ($IOC > 0.5$) ส่วนค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.722 มากกว่า 0.70 ซึ่งนับว่าเป็นค่าที่ยอมรับได้ (วรณีย์ แกมเกตุ, 2551) จากนั้นปรับปรุงแก้ไขเป็นฉบับสมบูรณ์ในรูปแบบของแบบสอบถามออนไลน์

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ส่งถึงผู้อำนวยการโรงเรียนวัดผาสุกมณีจักร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวรี เขต 2 เพื่อขอความร่วมมือการเก็บข้อมูล

4.2 ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการโรงเรียนในการมอบหมายให้ครูประจำชั้นส่งแบบสอบถามออนไลน์แก่ผู้ปกครองซึ่งเป็นตัวอย่างในการวิจัย

4.3 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลได้จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 86.67

5. การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 สุขภาวะของเด็กวัยอนุบาล ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายตามระดับความคิดเห็น 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยคะแนน 4.51–5.00 หมายถึง ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อสุขภาวะ
เด็กวัยอนุบาลในระดับดีมาก

ค่าเฉลี่ยคะแนน 3.51–4.50 หมายถึง ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อสุขภาวะ
เด็กวัยอนุบาลในระดับดี

ค่าเฉลี่ยคะแนน 2.51–3.50 หมายถึง ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อสุขภาวะ
เด็กวัยอนุบาลในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.51–2.50 หมายถึง ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อสุขภาวะ
เด็กวัยอนุบาลในระดับพอใช้

ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.00–1.50 หมายถึง ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อสุขภาวะ
เด็กวัยอนุบาลในระดับควรปรับปรุง

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเพิ่มเติม ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการจัดกลุ่มข้อมูล แจกแจงความถี่
และสรุปเป็นความเรียง

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับสุขภาวะของเด็กวัยอนุบาลในช่วงของสถานการณ์
การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของโรงเรียนวัดผาสุกมณีจักร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่นบุรี เขต 2 ผู้วิจัยสามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 85.6
มีอายุระหว่าง 26-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.0 มีความสัมพันธ์กับเด็กเป็นมารดา คิดเป็นร้อยละ 74.0 มี
สถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 72.1 ระดับการศึกษาสูงสุดคือ ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 34.6 มีอาชีพ
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 21.2 มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนน้อยกว่า 20,000 บาท คิดเป็น
ร้อยละ 54.8 ลักษณะครอบครัวเป็นครอบครัวขยาย (พ่อ-แม่-ลูก และปู่-ย่า หรือตา-ยาย หรือญาติคนอื่น ๆ)
คิดเป็นร้อยละ 46.2 โดยปกติ ช่วงเวลาในการรับประทานอาหารเช้าของบุตรคือ 7–8 นาฬิกา คิดเป็นร้อยละ
68.3 ช่วงเวลาในการรับประทานอาหารกลางวันคือ ก่อนเที่ยงหรือช่วงเที่ยง คิดเป็นร้อยละ 74.0 และช่วงเวลา
ในการรับประทานอาหารเย็นคือ ก่อน 19 นาฬิกาคิดเป็นร้อยละ 71.2

2. สุขภาวะของเด็กวัยอนุบาล

สุขภาวะของเด็กวัยอนุบาลจากแบบสอบถามพบว่า ผู้ปกครองโดยภาพรวมมีความคิดเห็นในระดับ
ปานกลาง ($M = 3.11, SD = 0.32$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทั้งสองด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปาน
กลาง ($3.24 \leq M \leq 3.37$) ได้แก่ ด้านสุขภาวะทางกาย ($M = 3.37, SD = 0.37$) และด้านสุขภาวะทางจิต
สังคม ($M = 3.24, SD = 0.35$) โดยรายละเอียดของแต่ละด้านสามารถนำเสนอตามลำดับค่าเฉลี่ยของความ
คิดเห็นได้ดังนี้

ตาราง 3

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองโดยภาพรวม

สุขภาวะของเด็กวัยอนุบาลของโรงเรียนวัดผาสุกมณีจักร	ระดับความคิดเห็น		
	M	SD	แปลผล
1. สุขภาวะทางกาย	3.37	0.37	ปานกลาง
1.1 โภชนาการ	3.38	0.47	ปานกลาง

ตาราง 3 (ต่อ)

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองโดยภาพรวม

สุขภาวะของเด็กวัยอนุบาลของโรงเรียนวัดผาสุภมณีจักร	ระดับความคิดเห็น		
	M	SD	แปลผล
1. สุขภาวะทางกาย	3.37	0.37	ปานกลาง
1.1 โภชนาการ	3.38	0.47	ปานกลาง
1.2 สมรรถภาพทางกาย	2.93	0.79	ปานกลาง
1.3 ความปลอดภัยและการช่วยเหลือตนเอง	3.81	0.68	มาก
2. สุขภาวะทางจิตสังคม	3.24	0.35	ปานกลาง
2.1 การกำกับตนเอง	2.99	0.51	ปานกลาง
2.2 สมรรถนะทางสังคม	3.58	0.59	มาก
2.3 ความสามารถในการสำรวจสภาพแวดล้อมและการเรียนรู้	3.14	0.44	ปานกลาง
รวม	3.31	0.32	ปานกลาง

2.1 ด้านสุขภาวะทางกาย

ข้อมูลจากแบบสอบถามพบว่า สุขภาวะทางกาย มีความคิดเห็นของผู้ปกครองอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.37, SD = 0.37$) โดยลำดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นในด้านย่อยจากมากไปน้อยได้ดังนี้ (1) ความปลอดภัยและการช่วยเหลือตนเอง มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($M = 3.81, SD = 0.68$) เช่นในเรื่องของการแสดงพฤติกรรมหรือให้ความร่วมมือในการป้องกันตนเองมากขึ้น การอธิบายและให้เหตุผลถึงวิธีการดูแลตนเองให้ปลอดภัยได้ และการใช้มือหรือแขนท่อนบนปิดปากเมื่อไอจามได้อย่างอัตโนมัติขึ้น เป็นต้น (2) โภชนาการ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.38, SD = 0.47$) เช่นในเรื่องของการรับประทานอาหารได้หลากหลายเมนู การแสดงพฤติกรรมคุ้นชินกับการไม่ใช้สิ่งของร่วมกับผู้อื่น แม้จะเป็นบุคคลในครอบครัวเดียวกัน และการเจริญอาหารเหมือนเช่นเคย เป็นต้น และ (3) สมรรถภาพทางกาย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 2.93, SD = 0.79$) เช่นในเรื่องของการแสดงพฤติกรรมเหนื่อยหอบง่ายกว่าที่เคย เมื่อต้องทำกิจกรรมที่ต้องออกแรงหรือใช้กำลัง การมีพฤติกรรมเคลื่อนไหวร่างกาย หรือทำกิจกรรมต่าง ๆ น้อยลง หรือแสดงพฤติกรรมที่ขี้เกียจมากขึ้น และการมีกิจวัตรประจำวันที่เปลี่ยนไปจากเดิม (นอนดึกขึ้น แสดงอาการง่วงนอนระหว่างวันบ่อยขึ้น อยู่หน้าจอโทรทัศน์หรือเล่นเกมในมือถือนานมากขึ้น) เป็นต้น

2.2 ด้านสุขภาวะทางจิตสังคม

ข้อมูลจากแบบสอบถามพบว่า สุขภาวะทางจิตสังคม มีความคิดเห็นของผู้ปกครองอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.24, SD = 0.35$) โดยลำดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นในด้านย่อยจากมากไปน้อยได้ดังนี้ (1) สมรรถนะทางสังคม มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($M = 3.58, SD = 0.59$) เช่นในเรื่องของการแสดงความมีน้ำใจในการช่วยเหลืองานบ้านง่าย ๆ การบ่นคิดถึงเพื่อนหรือครู และอยากกลับไปโรงเรียน เพื่อเล่นกับเพื่อน และการเล่าให้ฟังเกี่ยวกับเพื่อน คุณครูประจำชั้น และการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโรงเรียนเป็น

ต้น (2) ความสามารถในการสำรวจสภาพแวดล้อมและการเรียนรู้ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.14, SD = 0.44$) เช่นในเรื่องของการมีความรู้และทักษะในการใช้แท็บเล็ต โทรศัพท์มือถือ หรือ คอมพิวเตอร์คล่องแคล่วขึ้น การปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงหรือมาตรการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสถานที่ต่าง ๆ นอกบ้านได้รวดเร็ว และความพยายามในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ลดน้อยลง แต่ขอให้ผู้อื่นช่วยมากขึ้น เป็นต้น และ (3) การกำกับตนเอง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 2.99, SD = 0.51$) เช่นในเรื่องของการลดพฤติกรรมสัมผัสสิ่งต่าง ๆ รอบตัวที่อาจเสี่ยงต่อการรับเชื้อโรคเข้าสู่ร่างกายผ่านทางตา จมูก ปาก การร้องไห้หรือโกรธนานขึ้นกว่าที่อารมณ์จะกลับมาเป็นปกติเหมือนเดิม และการแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์มากขึ้น (เอาแต่ใจ หงุดหงิด ร้องไห้ โวยวาย ทำลายข้าวของ) เป็นต้น

3. ความคิดเห็นเพิ่มเติม

จากข้อมูลแบบสอบถามพบว่า ผู้ปกครองแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมดังนี้

1. มีความกังวลเกี่ยวกับการเรียนรู้ของบุตรหลาน (24 คน)
2. บุตรหลานติดโทรศัพท์ โทรทัศน์มากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด (17 คน)
3. บุตรหลานมีความระมัดระวังตัวมากขึ้นในการดูแลตนเอง เช่น ล้างมือบ่อย ๆ สวมหน้ากากอนามัย (9 คน)
4. บุตรหลานอยากกลับไปโรงเรียนแบบปกติ เพื่อพบเจอเพื่อน ๆ คุณครู (8 คน)
5. ผู้ปกครองมีความกังวลเกี่ยวกับมาตรการในการป้องกันการติดเชื้อของโรงเรียน เมื่อต้องกลับเข้าไปเรียนแบบปกติ (7 คน)

การอภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับสุขภาวะของเด็กวัยอนุบาลในช่วงของสถานการณ์ การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของโรงเรียนวัดผาสุกมณีจักร พบว่า สุขภาวะเด็กวัยอนุบาล ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อยู่ในระดับปานกลางทั้ง 2 ด้าน ซึ่งจากข้อมูลผู้วิจัยมีความเห็นว่า การที่ผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างและทำธุรกิจส่วนตัวเป็นผลให้ไม่มีเวลาในการดูแลเด็กในขณะที่เด็กอยู่ที่บ้านและปัญหาหาเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นส่งผลให้ผู้ปกครองหลายคนต้องส่งบุตรหลานไปอยู่กับญาติเพื่อให้ตนสามารถออกไปประกอบอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับการรายงานผลกระทบของโควิด-19 ต่อครอบครัวเปราะบางของสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทยและองค์การยูนิเซฟ (2563) ที่พบว่าในการสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19 ส่งผลต่อทุกครอบครัวเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะครอบครัวที่อยู่ในภาวะยากจนหรือเป็นกลุ่มที่เปราะบางส่งผลให้คนกลุ่มนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งครอบครัวที่มีเด็กเล็กได้รับผลกระทบ เด็กไม่ได้รับสารอาหารที่ครบถ้วนเพียงพอ และไม่ได้รับการพัฒนาอย่างถูกต้องซึ่งมีประเด็นการอภิปรายผลดังนี้

1. สุขภาวะทางกาย

จากผลการวิจัยพบว่า ด้านสุขภาวะทางกายของเด็กวัยอนุบาลอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.37$) เมื่อพิจารณาจากประเด็นย่อยทั้ง 3 ประเด็นพบว่าประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือด้าน ความปลอดภัยและการช่วยเหลือตนเองผู้ปกครองมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากแสดงให้เห็นเด็กเห็นความสำคัญในการป้องกันตนเอง มีพฤติกรรมที่ป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อ เช่นการปิดปากเมื่อไอจาม หรือการสวมหน้ากากอนามัย ล้างมือจากเชื้อโรคซึ่งสอดคล้องกับตัวบ่งชี้สุขภาวะทางกาย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาและองค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (ยูนิเซฟ) ประเทศไทย, 2561) ที่กล่าวว่าเด็กอายุ 3-5 ปี ควรมีพฤติกรรมที่แสดงออกว่ามีความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัย รู้จักวิธีการปฏิบัติตนอย่างปลอดภัยซึ่งสอดคล้องกับที่ ยง ภู่วรรณ (2563) กล่าวว่าเด็กโตอายุตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป ควรใส่หน้ากากผ้าเวลาออกไปในที่ชุมชนหรือไปโรงเรียน การใช้หน้ากากผ้าหรือหน้ากากอนามัยในเด็ก สามารถป้องกันการติดเชื้อโรคโควิด-19 ได้ควบคู่กับการล้างมือ และดูแลสุขอนามัยให้กับเด็กประกอบกัน รองลงมาคือด้านโภชนาการผู้ปกครองมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่า เด็กรับประทานอาหารหลากหลายเมนูมากขึ้นแต่เป็นอาหารที่เป็นอาหารสะดวกซื้อสำเร็จรูปมากขึ้น ส่งผลต่อน้ำหนักตัวที่เพิ่มขึ้นของเด็ก เป็นผลมาจากผู้ปกครองไม่มีเวลาในการดูแลการสั่งอาหารสำเร็จรูปหรือซื้อจากร้านสะดวกซื้อจึงเป็นทางเลือกที่ผู้ปกครองส่วนใหญ่เลือกใช้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Huebener et al. (2021) ได้ทำการศึกษา Parental well-being in times of Covid-19 in Germany พบว่า วิกฤตการแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19 ทำให้สุขภาวะของผู้ปกครองลดลงโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ปกครองที่มีเด็กเล็กและยังมีผลต่อสุขภาพของเด็กที่อยู่ในครอบครัวอีกด้วย สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาและองค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (ยูนิเซฟ) ประเทศไทย (2561) กล่าวว่า เด็กอายุ 3 ปีขึ้นไปพฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงสุขภาวะทางกาย คือเด็กควรกินอาหารหลากหลายที่มีประโยชน์ครบ 5 หมู่และดื่มน้ำอย่างเพียงพอโดยมีผู้ใหญ่ช่วยเหลือแนะนำ และด้านสมรรถภาพทางกาย ผู้ปกครองมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง พบว่า เด็กมีพฤติกรรมที่ชอบ เหนื่อยง่ายมากขึ้น เคลื่อนไหวร่างกายน้อยลง ออกกำลังกายและวิ่งเล่นต่อวันไม่ถึง 15 นาที เป็นผลมาจากการปิดของสถานศึกษาซึ่งเด็กต้องอยู่ที่บ้าน ผู้ปกครองส่วนใหญ่ต้องออกไปทำงาน เด็กจึงใช้เวลาไปกับ โทรศัพท์ โทรทัศน์ มากขึ้นสอดคล้องกับ ชาม เชื้อสถาปนศิริ (2563) จากสถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล ได้กล่าวไว้ในสถานการณ์โควิด เป็นสถานการณ์ที่ทำให้มีความเสี่ยงต่อภาวะหยุดชะงักด้านพัฒนาการของเด็กปฐมวัย เพราะเด็กปฐมวัยต้องการพื้นที่ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ วิ่งเล่นออกกำลังกายหรือทำกิจกรรมเช่นร้องเพลง เต้นรำ ระบายสีโดยกิจกรรมเหล่านี้ส่วนใหญ่ล้วนจัดที่โรงเรียนแต่ด้วยสถานการณ์ทำให้เด็กต้องทำกิจกรรมเหล่านี้ที่บ้านโดยอาศัยผู้ปกครองเป็นผู้ช่วยในการจัดกิจกรรม การจัดกิจกรรมเช่นนี้อาจเป็นภาระใหญ่สำหรับผู้ปกครองเพราะว่านอกจากผู้ปกครองจะต้องดูแลงานบ้าน มาทำหน้าที่พ่อแม่แล้วยังต้องมีการ work from home อีกด้วย

(สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล, 2564) ซึ่งเด็กปฐมวัยนั้นควรได้รับส่งเสริมให้เด็กมีกิจกรรมทางกายเพียงพอเหมาะสมตามวัยนั้นควรพิจารณาการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้เด็กได้เคลื่อนไหวกล้ามเนื้อทุกส่วนของร่างกายซึ่งสอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กแต่ละวัยจัดให้มีกิจกรรมทางกายและการเล่นที่เหมาะสมและปลอดภัยซึ่งเด็กปฐมวัยนั้นควรมีกิจกรรมทางกายที่เน้นกิจกรรมการเคลื่อนไหวพื้นฐานหรือการเล่นที่หลากหลายทำสะสมอย่างน้อย 180 นาทีต่อวันเพื่อให้เด็กได้มีพัฒนาการสมวัย (ยูนิเซฟ กรมอนามัย และ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2561)

2. สุขภาวะทางจิตสังคม

จากผลการวิจัยพบว่า ด้านสุขภาวะทางจิตสังคมของเด็กวัยอนุบาลอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.24$) เมื่อพิจารณาจากประเด็นย่อยทั้ง 3 ประเด็นซึ่งประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านสมรรถนะทางสังคมผู้ปกครองมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านเห็นได้ว่าเด็กเมื่ออยู่ที่บ้านมีความสัมพันธ์กับคนในบ้านมากขึ้นเมื่อใช้เวลาอยู่ที่บ้าน เด็กมีพฤติกรรมมีน้ำใจช่วยเหลือคนในบ้านด้วยการทำงานบ้านง่าย ๆ เล่าเรื่องราวเกี่ยวกับการเรียนและเพื่อน ๆ ให้ผู้ปกครองฟัง จากการที่ต้องอยู่บ้านเป็นเวลานาน เริ่มคิดถึงเพื่อนอยากกลับไปโรงเรียน ไปพบเพื่อน ครู และแสดงความรู้สึกหรือพฤติกรรมห่วงใย เห็นอกเห็นใจผู้อื่น เมื่อได้รับฟังหรือดูข่าวเกี่ยวกับสถานการณ์ที่มีผู้ติดเชื้อ หรือเกี่ยวกับบุคลากรทางการแพทย์ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) ช่วยเหลือและแบ่งปันผู้อื่นได้ด้วยตนเอง แสดงสีหน้าและท่าทางรับรู้ความรู้สึกผู้อื่นอย่างสอดคล้องกับสถานการณ์ รองลงมาคือด้านความสามารถในการสำรวจสภาพแวดล้อมและการเรียนรู้ ผู้ปกครองมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านเห็นได้ว่า เด็กมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีมากขึ้นเนื่องจากใช้เวลาส่วนใหญ่ออกไปใช้เทคโนโลยี และจากสถานการณ์การแพร่ระบาดโรงเรียนจึงต้องมีการจัดการเรียนการสอนผ่านสื่อเทคโนโลยี เป็นผลให้เด็กต้องใช้สื่อเทคโนโลยีอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และแม้ว่าการปิดของสถานศึกษาจะส่งผลให้เด็กต้องเรียนที่บ้าน จากข้อมูลพบว่าเด็กสามารถปรับตัวเข้ากับมาตรการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในโรงเรียนได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งเด็กในยุคนี้เป็นเด็กที่เติบโตมาในยุคเทคโนโลยีก้าวหน้า สังคมซับซ้อนอย่างรวดเร็ว แรง และขนาดใหญ่ ทำให้เทคโนโลยีจะมีบทบาทในชีวิตของเด็กเจนเนอเรชั่นอัลฟ่าเป็นอย่างมาก พวกเขาจะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ด้วยเทคโนโลยีและให้ความสำคัญเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตใช้ชีวิตผูกติดกับเทคโนโลยี (สุริยเดว ทรีปาตี, 2563) และด้าน การกำกับตนเอง ผู้ปกครองมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าเด็ก รู้จักควบคุมตนเองไม่ให้มีพฤติกรรมการสัมผัสสิ่งต่าง ๆ รอบตัวที่อาจเสี่ยงต่อการรับเชื้อโรคเข้าสู่ร่างกายผ่านทางตา จมูก ปาก ควบคุมอารมณ์ตนเองได้ดี ซึ่งในการป้องกันตนเองตาม สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (2563) ที่กล่าวว่า ระวังการใช้สิ่งของสาธารณะและพยายามหลีกเลี่ยงสิ่งที่คุณสัมผัสหากเมื่อต้องสัมผัสกับสิ่งของที่เป็นสาธารณะควรล้างมือทันที และผลการวิจัยยังสะท้อนให้ว่าเด็กไม่มีสมาธิจดจ่อกับการเรียนออนไลน์ ใช้เวลานานในการปรับอารมณ์เมื่อร้องไห้หรือโกรธ แต่มีการแสดงออกเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์เช่น โวยวาย หงุดหงิดบ่อยครั้งมากขึ้น จากความคิดเห็นเดิมพบว่าผู้ปกครองมีความกังวลในเรื่อง

การเรียนรู้ของเด็กและมีความเครียดในการหารายได้ซึ่งความกังวลและความเครียดเหล่านั้นส่งผลต่ออารมณ์ของเด็ก สอดคล้องกับ Patrick et al. (2020) ได้ทำการศึกษา Well-being of Parents and Children During the COVID-19 Pandemic: A National Survey ผลพบว่าการแพร่ระบาดส่งผลต่อผู้ปกครองและเด็กในสหรัฐอเมริกาโดยพบว่า สุขภาพจิตของผู้ปกครองส่งผลต่อพฤติกรรมทางสุขภาพของเด็ก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยพบว่าสุขภาวะเด็กวัยอนุบาลของโรงเรียนวัดผาสุภมณีจักรนั้นอยู่ในระดับปานกลาง โรงเรียนควรมีการจัดอบรมเพื่อสร้างความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาวะเด็กวัยอนุบาลให้กับผู้ปกครองและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและมีออกแบบจัดกิจกรรมหรือแนะนำกิจกรรมที่ส่งเสริมสุขภาวะของเด็กวัยอนุบาลให้สอดคล้องกับวัยเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมสุขภาวะเด็กวัยอนุบาลสำหรับผู้ปกครอง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรทำงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสุขภาวะเด็กวัยอนุบาลในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคในหน่วยงานที่มีความหลากหลาย และต่างภูมิภาคกันเพื่อให้เห็นบริบทของแต่ละภูมิภาคและควรมีวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสุขภาวะเด็กในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมสุขภาวะเด็กในช่วงสถานการณ์วิกฤติอื่น ๆ ต่อไป

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กระทรวงสาธารณสุข. (2563, 19 มีนาคม). *มาตรการและแนวทางการดำเนินการเพื่อเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019*. กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข.

https://ddc.moph.go.th/viralpneumonia/file/im_commands/im_commands06.pdf

กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560*. กรุงเทพมหานคร:คุรุสภาลาดพร้าว.

ชาม เชื้อสถาปนศิริ. (2563, 4 พฤษภาคม). *ปิดสื่อร้อน สื่อเย็น สื่อแบบไหนใช้พัฒนาเด็กได้ดี ในสถานการณ์โควิด* [Video file]. <https://www.youtube.com/watch?v=541457650090588>

ดิฉันตร ชุสสุโพวา. (2563, 10 ตุลาคม). *วันสุขภาพจิตโลก 2020*. Unicef Thailand. <https://uni.cf/3plbWAR>

บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 8). สุวีริยาสาส์น.

ยง ภู่วรรณ. (2563, 7 สิงหาคม). *การใส่หน้ากากผ้าในเด็ก*. โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย. <https://chulalongkornhospital.go.th/kcmh/line/ใส่หน้ากากผ้าในเด็ก/>

ยูนิเซฟ กรมอนามัย และ มหาวิทยาลัยมหิดล. (2561). "เล่น" ให้ได้ "เรื่อง" พ่อแม่ 4.0 รู้ทันเรื่องเล่นเจนอัลฟ่า.
<https://www.unicef.org/thailand/media/2016/file/Learning%20through%20play%20-%20Parents%204.0%20understand%20generation%20alpha.pdf>

วรรณิ์ แกมเกตุ. (2551). *วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 2). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทยและองค์การยูนิเซฟ. (2563). *ผลกระทบของโควิด-19 ต่อครอบครัว
เปราะบาง*. สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย.

สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล. (2564, 12 กุมภาพันธ์). *การใช้สื่อใน
การพัฒนาเด็ก ในสถานการณ์ COVID-19 Ep01 “โควิดส่งผลกระทบต่อพัฒนาการเด็กอย่างไร”*
[Video file]. <https://www.youtube.com/watch?v=M2vZ.4jmZ4L0>

สุริยเดว ทรีปาตี. (2563, 3 มกราคม). *7 คาแรคเตอร์ของเด็กเจนฯ อัลฟ่า*. The Potential. [https://
thepotential.org/knowledge/gen-alpha-info/](https://thepotential.org/knowledge/gen-alpha-info/)

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (2563). *คู่มือ ดูแลตัวเองสำหรับประชาชน ผู้โควิด-19 ไป
ด้วยกัน*. <http://dmsic.moph.go.th/index/detail/8137>.

สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ. (2561). *สมัชชาสุขภาพแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๑. ความรับผิดชอบร่วม
ทางสังคมเกี่ยวกับอีสปอร์ตต่อสุขภาพเด็ก*.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาและองค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (ยูนิเซฟ) ประเทศไทย. (2561).
แนวแนะวิธีการเลี้ยงดู ดูแล และพัฒนาเด็กปฐมวัย ตามสมรรถนะ เพื่อเพิ่มคุณภาพเด็กตามวัย 0-5 ปี.
สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

ภาษาอังกฤษ

Huebener, M., Waights, S., Spiess, C. K., Siegel, N. A., & Wagner, G. G. (2021). Parental well-being in times of Covid-19 in Germany. *Rev Econ Household, 19*, 91-122.
<https://doi.org/10.1007/s11150-020-09529-4>

Newland, L. A. (2014). Supportive family contexts: Promoting child well-being and resilience. *Early Child Development and Care, 184*(9-10), 1336-1346,
<https://doi.org/10.1080/03004430.2013.875543>

Patrick, S. W., Henkhaus, L. E., Zickafoose, J. S., Kim, L., & Halvorson, A., (2020). Well-being of parents and children during the COVID-19 pandemic: A national survey. *Pediatrics, 146*(4), 1-8. <https://doi.org/10.1542/peds.2020-016824>